

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

محمد شریف منصور

۱۱ جولای ۲۰۲۲

شریف منصور

زندگینامه حضرت محمد مصطفی (ص)

(بخش ششم)

حدود دو ماه پس از بازگشت پیامبر (ص) به مدینه، آن حضرت با گروهی از مسلمانان برای جنگ با قریش به محلی به نام عُسیره رفت اما رؤسای قبیله بنی مدلج جلوی وقوع این جنگ را گرفتند و پیامبر و مسلمانان دوباره به مدینه برگشتند. [۱] پس از آن پیامبر گروهی از مسلمانان را به سرکردگی حضرت سعد بن ابی وقاص برای تعقیب گروهی از قریشی ها که به حجاز آمده بودند، فرستاد اما آن ها پیش از رسیدن حضرت سعد، آنجا را ترک کرده بودند. بار دیگر خود آن حضرت برای پس گرفتن گله ای از حیوانات اهلی مردم مدینه که قریشی ها آن را ناغافل برده بودند به تعقیب ایشان پرداخت اما آن ها توانستند از دست آن حضرت فرار کنند. [۲]

چند روز پس از این اتفاقات پیامبر ۸ تن از مسلمانان را به فرماندهی عبدالله بن جحش برای تجسس و زیر نظر گرفتن تحرکات قریش به نخله (جائی در میان مکه و مدینه) فرستاد. آن ها در نخله با کاروانی از قریشی ها روبه رو شدند و با آن که پیامبر اجازه جنگ نداده بود و آن ماه یکی از ماه های حرام* بود به کاروان حمله کردند و رئیس کاروان را کشتند و دو تن از افراد کاروان را به اسارت گرفتند. مسلمانان اموال کاروان را که عبارت بود از: چرم، مویز [۳] و شراب [۴] ضبط کردند و با اسراء به مدینه آوردند. پیامبر هر کدام از اسراء را در ازاء پرداخت ۱۶۰۰ درهم آزاد کرد.

[۵]

در دومین سال اقامت پیامبر در مدینه جنگ بدر میان ایشان و قریش رخ داد که با پیروزی پیامبر و مسلمانان پایان یافت. جریان از این قرار بود که پیامبر مطلع شد که ابوسفیان یکی از سران قریش با کاروان بزرگی از شام به طرف حجاز در حرکت است. آن حضرت با سیصد و سیزده نفر از یاران خود به قصد ضبط اموال کاروان و دستگیری ابوسفیان از مدینه خارج شد. ابوسفیان که جاسوسی برای زیر نظر گرفتن پیامبر و یارانش گمارده بود از خروج پیامبر

از مدینه باخبر شد و پیکی به مکه فرستاد و از سران قریش خواست که به سرعت قوائی برای نجات او و کاروان بسیج کنند و به کمک او بیایند. [۶]

سران قریش با لشکری متشکل از نه صد الی هزار نفر برای جنگ با رسول خدا از مکه خارج شدند. اگرچه کاروان از خطر توقیف به وسیله سپاه اسلام رهائی یافته بود اما تنی چند از سران قریش بر لزوم جنگ با پیامبر پافشاری کردند. دو سپاه در منطقه بدر با هم روبه رو شدند و جنگیدند و در نتیجه این جنگ بیش از ۷۰ تن از سپاه قریش منجمه سران آن ها کشته شدند و ۷۰ تن دیگر به اسارت سپاه اسلام درآمدند. [۷] از سپاه اسلام هم ۱۴ تن در جنگ بدر به شهادت رسیدند. [۸]

مدتی پس از وقوع جنگ بدر، زرگری از یهودیان بنی قینقاع به بانوئی مسلمان که همسر یکی از انصار بود هتک حرمت کرد و این کار او باعث بروز درگیری هائی میان آن ها و مسلمانان شد که در نتیجه آن زرگر یهودی کشته شد و یک نفر از مسلمانان هم به شهادت رسید. [۹] پیامبر که از دشمنی یهودیان با اسلام بخوبی آگاه بود و می دید که آن ها از شکست قریش پند نگرفته اند به یهودیان قینقاع اعلان جنگ داد و با سپاهی از مسلمانان به دژ آن ها حمله کرد. یهودیان از دژ خارج نشدند و سپاهیان اسلام به فرمان پیامبر دژ آن ها را محاصره کردند. پس از ۱۵ روز محاصره، یهودیان تسلیم شدند و از دژ خود بیرون آمدند. پیامبر دستور ضبط دارائی ها و تبعید خودشان را صادر کرد. [۱۰] قریشی ها پس از آن که در جنگ بدر از پیامبر شکست خوردند مسیر کاروان های تجارتی شان را عوض کردند و از راه عراق به شام رفت و آمد می کردند. پیامبر از این کار آن ها باخبر شد و یک بار هنگامی که ابوسفیان با کاروانی از مکه عازم شام بود حضرت زید بن حارثه را در رأس سپاهی برای ضبط دارائی کاروان فرستاد. حضرت زید به کاروان حمله کرد. ابوسفیان و تعدادی از کاروانیان فرار کردند و دارائی آن ها به وسیله حضرت زید توقیف شد. [۱۱] ادامه دارد...

*منظور از ماه های حرام، ماه های ذی القعدة، ذی الحجه، محرم الحرام و رجب است که اعراب خونریزی را در آن ماه ها حرام می دانستند.

پی نوشت ها:

- ۱- سیره رسول خدا، ص ۲۶۱
- ۲- همان، ص ۲۶۳
- ۳- تاریخ یعقوبی، ج اول، ص ۴۲۳
- ۴- مغازی واقدی، ج اول، ص ۱۱
- ۵- مغازی، ص ۱۳
- ۶- سیره رسول خدا، ص ۲۶۷
- ۷- سیره رسول خدا، ص ۲۸۷
- ۸- مغازی، ج اول، ص ۱۰۹
- ۹- سیره رسول خدا، ص ۳۱۵
- ۱۰- مغازی، ج اول ص ۱۲۷-۱۲۸
- ۱۱- سیره رسول خدا، ص ۳۱۶